

PIK SALOMENIA 1908. „СВОБОДА“ („LIBERTY“) ПІСЬМОВА ТА ДРУКОВА ВАГА ПІСЬМОМ, ЧЕТВЕРГ І СУБОТОЮ ВАГА „УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ СОЮЗИ“ 88 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J. For orders, send address in care of publisher, or direct to „СВОБОДА“.

СВОБОДА

ESTABLISHED 1908. „СВОБОДА“ („LIBERTY“) THE UKRAINIAN NEWSPAPER Published three times a week Tuesday, Thursday and Saturday, by UKRAINIAN NAT'L ASSOCIATION at 88 Grand St., Jersey City, N. J. The best advertising medium. Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу — „СВОБОДА“ — Official organ of Ukrainian National Association.

PIK XXVII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. Дж., СУБОТА, 25-го ЖОВТНЯ 1919. 4. 127. VOL. XXVII. JERSEY CITY, N. J. SATURDAY, OCTOBER 25, 1919. No. 127.

ЗАВ'ЯТІЙ БІЙ О КИЇВ ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

Кубанські козаки заявили ся за злукою з Українською Народною Республікою.

Саветські війська здержали наступ армії ген. Юденича на Петроград.

Делегация галицьких кацапів вручила у Вашингтоні меморіал в справі східної Галичини.

ВІСТІ З УКРАЇНИ.

БОРІТЬОБА О КИЇВ ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

Зав'язтий бій на улицах міста.

ЛОНДОН, 22 жовтня. — Вісти, одержані з головної квартири ген. Денікина вказують, що боротьба о посідане Києва триває без перерви даліше.

В недалю большевики, одержавши значні скріплення, відновили знова Київ, але опісля їх виперго з міста. Большевицькі війська держать же у своїх руках передмістя Києва. Улиці роблять вкрайне побоювані.

ЗЛУКА КУБАНИ З УКРАЇНОЮ.

Кубанська делегация прибула в тій цілі до Камешча Подільського.

ВІДЕНЬ, 3 жовтня. — Українське претовне бюро доносить, що дня 30. вересня прибула до Камешча Подільського делегация кубанських козаків з порученням заключити союз з Українською Народною Республікою.

Кубанці переходять на наш бік.

З Камешча Под. доносять: В Білій Церкві перейшли на український бік 2 полки кубанських козаків, які бороли ся з Денікином. На питанне чому се зробили, відповіли, що не хочуть бороти ся за велику Росію.

ТЕРОР ЧОРНОСОТЕНЦВ З КИЄВИ.

Ув'язнено всіх членів бувшої „Центральної Ради“. — Привернено охрану.

У Києві розпанахили ся російський терор dobrovolьнич ген. Денікина, який ще переважне ануціав большевицькі.

Знова воскресла охрания, яка поставила собі за ціль ув'язнити всіх, хто тільки признає, що до України. Члени бувшої української „Центральної Ради“ і ті, хто причинили ся до народного повстання проти Скоропадського сидять нині в тюрмі. Тому багато Українців втікає на області, заняті українськими військами. Приказав Денікина заведено на українській території російську урядову мову, запечатано українські кишині і українські друкарні, заказано українські вивіски на улицах. Рівнож позанікано українські школи, а офіцери Денікина розділи в протиукраїнській демонстрації і зничили пам'ятки Т. Шевченка.

Микола Миколаевич у Києві.

Після занятя Києва Денікином приїхав до Києва Б. вел. кн. Микола Миколаевич, який з кінцем тижня вибираєт ся до Парижа.

Воєнні плани Денікина.

Генерал Бредов, теперішній представник Денікина в Києві заявив відпущником преси, що після прогнания большевицькі з України, першою задачею Денікина буде протигати Румуні з Бессарабію а Польякі зі східної Галичини.

Денікинське правительство.

Часопись „Кіевское Ехо“ подає осьякі вістки про склад денікинського правительства в Києві. В його склад входять представники 1. „Ради Державного Обєднанія“, до якої належать великі землевласники, торгово-промисловці, зєства і думи; 2. „Союз Національного Обєднанія“, в якого склад входять головним чином кацети, Міністром земельних справ є Колокозюк, харчевих справ Майдівєв.

Конгрес представників українського народа.

„Пті Рєпублік“ подає, що в Камешчи Под. відбув ся конгрес представників українського народа, який заявив ся за рішучою боротьбою за незалежність і самостійність Української Народної Рєпубліки.

УКРАЇНА І РУМУНІЯ.

Українські усяля в Румунії.

ВІДЕНЬ, 23. вересня. — З Букраштя доносять, що українське правительство признало Румунії Бессарабію під слідуючии умислями:

1. Румунія признає незалежність України.
 2. Румунія признає українську валюту.
 3. Румунія признає урядовий характер української дипломатичної місій в Букрашті.
 4. Румунія дає Україні поміч проти большевицькі.
 5. Румунія годиться співз'язно з Україною усталити бессарабську границю.
- Окремі точки відносять ся до торговельних зносин.

СТРАШНА ПРАВДА.

Протєст Українці проти польського режіму у східній Галичині.

Голова Української Мирової Делегції, Григорій Сидоренко, предоложив дня 14. серпня Мировий Конференції ось таку телеграму, одержану від диктатора Західної України, д-ра Євгена Петрушевича:

„Директоріт Української Рєпубліки вибрав номісію, яка мала провирити насильство Польякі над нами (Українцями) і насильства принисунани нам над Польяками. Комісія вибрана дня 15. червня підчас відвороту нашої армії до Чорткова. З той причини подорож комісії була немисляма на занятій території; між тим польська комісія вибрана в тійсамій цілі прашиє себе право спілкуватись, а затим проти нас і проти безсторонної правди. Мимо цих трудностей нашої комісії вдало ся перейти 40 сілств, котрі ми неабаром Вам вишлемо. Польське правительство зовсім не думає завести лад і оборонити мирне населенє перед „українськими бандами“, натомість Польякі нищать планово — як се було стверджено підчас сілств комісії — українське населеннє загально, арештували масово і кидано до в'язниць особливо українських священників і давних урядовців Західної Української Рєпубліки. Опіраючи ся на тих доходженнях, яких вислали в моє послання, а за котрі наше правительство бере повну віданість, я прошу Вас:

1. Зажадати (від Мирової Конференції), щоби Українці допущено до спілкуватись в польській комісії, так як зажадало від нас, щоби ми допустили польських делегатів до нашої комісії.

2. Зажадати, щоби вислано чужокотроїхно представників контроловати нашу комісію, таксамо, як вони повинні контроловати й польську комісію.

3. Енергично запропестувати проти масового арештованія і ув'язнення наших людей, особливо інтелегєнції без розбору і без огляду на пол; тим більше, що ми не арештували нікого, як се легко може бути стверджено кожної хвилі міжнародною комісією.

4. Запропестувати проти розстрєлявання українських офіцерів і воївів, воєнних полонених. Писав денних розказів польської команди, які є в нашій посланню, такі випадки зовсім не належать до рідкості. Розказ другого батальйону першого полку польських стрєльців зі Львова, котрий ми знайшли під Зборівом, вказує на мучи і за бранку поживи. В Дєлєбію, в тім польський Держав дорожчо через Сибір. В склад делегції вхолять: Ілія Цюрюк, адвокат і видавцє часопису, др. Михало Сухочий, адвокат і журналіст, Семен Бєдєдков, журналіст, і Павло Плявничак, посол галицьких кацапів на мирову конференцію в Парижі.

Представники московськоїської ради утікати з Галичини ще в 1915 р. і схоронили ся в Росії. Заявляють, що вони є єдиними представниками аїлїтських прихильників в Галичині, які, як се виходить з їх оповідань, становлять в Галичині більшість і є ворогами Українці, котрі організували вивідану добровольчів і бороли ся проти аїлїтв до останній хвилі світвотой війни.

В меморіалі, який вручено американському правительству, кацапи заявляють, що їх делегация зажадала від мирової конференції, щоби землі, які колись становили частину Росії, а опісля належали до австро-угорської монархії, як східна Галичина, Лємківщина, північна Буковина і північно-західна Угорщина, з населенєм, яке чисить поєверх 5 мільйонів російської народності, були злучені з Росією згідно з едінодушним бажанєм російської народності та щоби, заки се буде переведенє, ввідалий заряд над східною Галичиною і прочими землями міжнародній комісії.

Делегация галицьких кацапів заявляють у своїм меморіалі, що мирова конференція ввідала східну Галичину і часті Буковини Польї в історичному ворогові російського народа, з тим, щоби остаточно долю цих країв хорішати при помічи пєлібєциту. Польякі, які мають терет у своїх руках шлу Галичину і Буковину, вважають себе побдиниками і притогляють єдє средства до тероризованія жителів сих країв підчас пєлібєциту.

Делегация галицьких кацапів просить американське правительство, щоби ужило своїх впливів в Парижі, щоби польські війська були відклякані зі східної Галичини та щоби було усунєно польське панованє, а була установлена міжялїтська комісія, в якій Польякі не мали би свого представника.

В РОСІІ.

САВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА РОЗБИЛИ АРМІЮ ДЕНІКИНА В ОКОЛИЦІ ВОРОНИГА І ОРЛА.

Большевицькі є зовсім певні, що остаточно перемоуть своїх противників.

ЛОНДОН, 22 жовтня. — Головна квартира большевицької армії оголосила сілдууючий звіт про помач бездротного телеграфу:

Аїлїтвє клонєне на всіх боєвих фронтах є того роду, що нема найменшого сумніву щодо остаточної побди большевицьких військ.

Большевицькі війська одержали наступ найбільшій війск Дєнікина на боєвій фронті Орд-Ворожєв і пустили ся за ними в погоню, злодобувачи місто Сєлєск і Хроми.

Положенє саветських війск на фронті в околиці Петрограда не є гірше. З Москви прибули туди значні скріплення. „Зєлєнєцє“ полученє між Петроградом і Москвою не було перевренєм.

Наступ на Петроград здержаний.

ЛОНДОН, 23 жовтня. — Одержані вісти доносять, що большевицькі війська, які їстали військи скріплені, здержали наступ армії ген. Юденича між Галичиною і Петроградом.

Сазонов заперече вісти про злобугє Петрограду і Кронштаду.

ПАРИЖ, 22 жовтня. — Представник всероссийського правительства Кочкава, Сазонов, подав нині до відома, що не одержав ніяких урядових вістєй про злобугє Петрограду або Кронштаду, та що вважає всі ті вісти за передаччє. Сазонов вказує однак надулю, що Петроград в короткім часі буде освобождєний зєд большевицькі.

Фінляндія відмовила поміч ген. Юденичеву.

ЛОНДОН, 23 жовтня. — Дєлєгация зі Стокгольму доносить, що стратегічне положенє армії ген. Юденича стало тепєр дуже тяжкє з причини відмови Фінляндії, яка вказувала удалити поміч ген. Юденичеву.

Війська Колячка знова утікють.

ЛОНДОН, 22 жовтня. — Большевицьке бездротное телеграма доносить, що війська Колячка потерпіли сильне поражєнє на сибірських фронті Курган — Ялтуторовск та уступують позад річки Ішїм.

Підчас першого свого відвороту сибірські війська зничили в околиці Урї окоду 5 мільйонів пудів зєбіка.

Англія доставляє оружє і аміуніцію Колячкові і Дєнікинову.

ВЛАДИВОСТОК, 22 жовтня. — Ген. Накс, предсєдатель англійської військової місій, заявив в розмові з представниками російського претовного бюро отсе:

Англія доставила армії Колячка і Дєнікина величезну кількість сибірської аміунії, сотки тисяч машинних оръєв і сотки мільйонів набоїв, в також кількість артилерійських оружьєв.

„Кожда куля, вистрєлена в Сєнію року жоівиром Колячка і Дєнікина, була зроблена в Англії англійським робітником з англійського матеріалу і буда перевезена туди англійським кораблем.

В ІТАЛІІ.

Бєля Кун в Італії.

БЕРЛІН, 23 жовтня. — „Бєрлєнер Тагеблатт“ доносить на підставі вістєй, одержаних зі Жєневи, що бундний прєзидент у орєського комуністичного правительства, Бєля Кун, утік з швейцарської в'язниці і перебуває тепєр в Італії, де велє агітуванє за викликанєм рєволюції.

В АНГЛІІ.

Англійський міністр загр. справ Бафур уступив.

ЛОНДОН, 23 жовтня. — Урядово доносить, що Артур Бафур, міністр зарганных справ, уступив тїм що його місце заняв Карзон.

